

Vergaderjaar 2010–2011

32 543

Wijziging van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en enkele andere wetten, in verband met de instelling van het zelfstandig bestuursorgaan CAK

Nr. 8

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 1 april 2011

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

A

Het in artikel I, onderdeel B, voorgestelde artikel 49, onderdeel b, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten komt te luiden:

b. de vaststelling en inning van de eigen bijdragen, bedoeld in artikel 16 van de Wet maatschappelijke ondersteuning alsmede de vaststelling en verstrekking van bedragen als bedoeld in artikel 90, tweede lid, onderdeel g, van de Wet financiering sociale verzekeringen;

B

Het in artikel I, onderdeel D, voorgestelde artikel 55, derde lid, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten komt te luiden:

3. Onze Minister is bevoegd zorgverzekeraars en zorgaanbieders, ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens het eerste lid, een aanwijzing te geven betreffende de verstrekking van gegevens die het CAK voor de uitvoering van zijn taak, bedoeld in artikel 49, aanhef en onderdeel a, nodig heeft.

C

Het in artikel V, onderdeel D, voorgestelde artikel 89, derde lid, van de Zorgverzekeringswet komt te luiden:

3. Onze Minister is bevoegd zorgverzekeraars en zorgaanbieders, ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens het eerste lid, een aanwijzing te geven betreffende de verstrekking van gegevens die het CAK voor de vaststelling van het recht op en de verstrekking van de uitkeringen, bedoeld in artikel 118a, eerste lid, nodig heeft.

D

Na artikel V wordt een artikel VA ingevoegd, luidende:

ARTIKEL VA

Artikel 90 van de Wet financiering sociale verzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid, onderdeel g, komt te luiden:
 - g. bijdragen waarmee het CAK gemeenten compenseert voor in het kader van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten ingevoerde kortingen op eigen bijdragen of andere eigen betalingen als bedoeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning;
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 5. Bij algemene maatregel van bestuur worden de bijdragen, bedoeld in het tweede lid, onderdeel g, nader aangeduid en worden regels gesteld over de wijze van betaalbaarstelling van deze bijdragen.

E

Voor de tekst van artikel X wordt de aanduiding «1.» geplaatst, waarna een lid wordt ingevoegd, luidende:

2. Artikel VA werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Toelichting

Algemeen

Deze nota van wijziging past het wetsvoorstel «Wijziging van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en enkele andere wetten, in verband met de instelling van het zelfstandig bestuursorgaan CAK» om drie louter technische redenen aan.

Onderdeelsgewijs

Onderdeel A

In het wetsvoorstel «Wijziging van de Wet maatschappelijke ondersteuning om te regelen dat eigen bijdragen voor maatschappelijke opvang en vrouwenopvang door gemeenten bij verordening worden geregeld, en vervolgens door of namens hen worden vastgesteld en geïnd» (Kamerstukken II 2009/10, 32 439, nrs. 1 t/m 3 e.v.) wordt geregeld dat laatstgenoemde bijdragen, in afwijking van de andere eigen bijdragen als bedoeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), niet door het CAK, maar door de gemeenten worden vastgesteld en geïnd. Daartoe wordt artikel 16 Wmo gewijzigd. Ten onrechte was hier in het met voorliggend wetsvoorstel voorgestelde artikel 49, onderdeel b, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) geen rekening mee gehouden. Dat geschiedt nu alsnog, door in dat onderdeel naar artikel 16 in plaats van naar artikel 15, eerste lid, Wmo te verwijzen.

Onderdelen A, D en E

Tegelijk met de invoering van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg) zijn de door het CAK vast te stellen en te innen eigen bijdragen voor zorg als bedoeld in de AWBZ en voor maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in de Wmo verlaagd. Hetzelfde geldt voor het aandeel in de kosten dat iemand die een financiële tegemoetkoming voor maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in de Wmo krijgt, voor eigen rekening dient te nemen (in het vervolg van deze toelichting worden deze aandelen ook onder «eigen bijdragen Wmo» verstaan). Een en ander is geschied door via het Besluit tegemoetkoming chronisch zieken en

gehandicapten (Btcg) kortingspercentages in het Bijdragebesluit zorg en in het Besluit maatschappelijke ondersteuning (Bmo) op te nemen.

Voor (de korting op) de eigen bijdragen AWBZ was daarmee de kous af. Voor de korting op de eigen bijdragen Wmo dienden de gemeenten, die de Wmo-voorzieningen betalen en waaraan de eigen bijdragen ten goede komen, echter door het CAK gecompenseerd te worden. Dat was weliswaar in de nota van toelichting op het Btcg (Stb. 2008, 607) aangekondigd en is ook zo uitgevoerd, maar verzuimd is hier een goede wettelijke basis voor te creëren. Dat gebeurt nu alsnog.

Door toevoeging van het zinsdeel «alsmede de vaststelling en verstrekking van bedragen als bedoeld in artikel 90, tweede lid, onderdeel g, van de Wet financiering sociale verzekeringen» aan het voorgestelde artikel 49, tweede lid, AWBZ (zie onderdeel A), wordt het CAK de taak opgelegd, om de gemeenten te compenseren voor de hiervoor bedoelde «Wtcg-kortingen» op de eigen bijdrage Wmo.

In onderdeel D wordt met artikel VA een nieuw onderdeel g aan artikel 90, tweede lid, van de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv) toegevoegd om te regelen dat de bijdragen waarmee de gemeenten voor de hiervoor bedoelde «Wtcg-kortingen» op de eigen bijdrage Wmo worden gecompenseerd, uit het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten (AFBZ) worden gefinancierd. De beheerder van het AFBZ, het College voor zorgverzekeringen (CVZ) zal deze gelden aan het CAK ter beschikking stellen. Het bestaande artikel 90, tweede lid, onderdeel g, Wfsv kan zonder problemen worden «overschreven», omdat de werkzaamheden ten behoeve van het donorregister inmiddels niet meer uit het AFBZ, maar uit de algemene middelen wordt gefinancierd.

In het Besluit Wfsv zal worden aangegeven om welke (kortingen op) eigen bijdragen Wmo het gaat. Een en ander is namelijk op amvb-niveau geregeld en kan in toekomstige jaren wijzigen. Op dit moment gaat het om de bijdragen, bedoeld in het eerste en tweede lid van artikel 4.1 het Bmo. De bedoelde korting – van 33% – is geregeld in het vierde lid van dat artikel. Overigens zal – met terugwerkende kracht – ook het Bmo worden gewijzigd om te expliciteren dat het CAK de korting die hij de bijdrageplichtigen geeft, aan de gemeenten compenseert. De bijdrageplichtigen betalen derhalve 67%, maar de gemeente krijgen 100%, en het verschil (33%) komt uit het AFBZ.

Tevens zullen in het Besluit Wfsv regels worden gesteld over de bevoorschotting van het CAK door de fondsbeheerder (het CVZ).

Omdat de Wtcg en daarmee de kortingen op de eigen bijdragen per 1 januari 2009 in werking traden, en de gemeenten derhalve voor het eerst voor de kortingen over 2009 zijn gecompenseerd, krijgt VA terugwerkende kracht tot en met die datum (onderdeel E).

Onderdelen B en C

Het voorgestelde artikel 55, derde lid, AWBZ en 89, derde lid, van de Zorgverzekeringswet bevatten verwijzingen naar artikel 6, vierde lid, AWBZ respectievelijk artikel 118a, eerste lid, Zorgverzekeringswet waarin taken van het CAK zouden zijn neergelegd. Strikt gelezen bevatten laatstgenoemde artikelleden echter geen taken van het CAK, al is impliciet wel duidelijk wat bedoeld wordt. Een en ander wordt nu verbeterd door te verwijzen naar het artikellid waarin de desbetreffende taak van het CAK alsnog expliciet geregeld wordt (art. 49, aanhef en onderdeel a, AWBZ) respectievelijk door e.e.a. alsnog als expliciete taak te benoemen

(vaststelling en verstrekking van uitkeringen als bedoeld in artikel 118a, eerste lid Zvw). De onderdelen B en C bevatten derhalve geen inhoudelijke wijzigingen.

De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M. L. L. E. Veldhuijzen van Zanten-Hyllner